

Jeg var fem år gammel
da min far »skulle til Grønland«
og den dag han skulle af sted
passede mors søster min lillebror
og far og mor og jeg kørte i bus ind til skibet
der lå i en kæmpe stor havn
og som selv var enormt og var fyldt med mennesker
der hang langs kanten og vinkede
til folk i havnen der også vinkede
og viftede med deres lommestørklæder

Jeg var fem år gammel
da min far »skulle til Grønland«
og jeg vidste ikke rigtig hvad det var der skete
Mor græd lissom lidt men ville ikke vise det
sådan var det altid når hun græd selv om det var sjældent
og far var lissom meget tavs
Og lige før han gik op på skibet
op ad en kæmpemæssig trappe
kyssede han mor og mig og hviskede noget til mor
og så gav han mig
en stor bunke femogtyveører
som han hev op af lommen

Jeg var fem år gammel
da min far »skulle til Grønland«
og først på dét tidspunkt da jeg fik alle de femogtyveører
tror jeg jeg helt forstod
det var noget meget alvorligt og sensationelt der skete
Først da jeg stod dér med alle de blanke femogtyveører i hånden
kunne jeg mærke det var noget af en begivenhed
Så så jeg en tåre på mors kind
mens fars ryg forsvandt
og så begyndte jeg selv at få våde øjne
mens jeg skiftevis kikkede på alle femogtyveørerne i min hånd
og min fars ryg oppe på trappen

Så var han oppe og stod ved kanten af skibet
og vinkede ned
og jeg vinkede igen da mor greb min arm
skønt jeg stadig var feberhed af femogtyveører
og en pludselig voksende forståelse af hvad det betød
at far ville være »længe« væk
og skulle på »en lang lang rejse«
Pludselig blev jeg klar over
fem år gammel, med hånden fuld af femogtyveører
hvor meget jeg holdt af min far